

V tem Trnavském poli
hostýneček nový
doňho sa schádzajú
všelijací pány.

Keď sa poschádzali,
za stvuol posedali,
na milú šenkérku
ručenkú kývali.

Šenkérenko milá,
nalěj holbu výna!
Šenkerka naléla,
poseľkyna*) nésla,
od zlata od striebra
ručenka jěj klesla.

Šenkérenko milá,
je-i to tvá céra?
Neny to má céra,
to je poseľkyna.

Tú sem si kúpiła
za dve holby výna,
za dve holby výna,
za porciu sena.

Šenkerenko milá,
dovol nám s nú spaty,
my ty odčítáme
štyry sta dukáty.

Neny sem já, neny
z rodu takového,
ale sem já, pány,
z rodu královského.

Tatýček je králem,
mamyčka královnú,
a ony králujú
nad indyckú zemú.

50. b)

Z Lanžota.

V tem Lanžotském po - li ho-spo-da tam stó - jí tam na

ma če - ka - jú ka - ma - rá - di mo - ji.

V tem Lanžotském poli,
hospoda tam stójí,
tam na ma čekajú
kamarádi moji.

Šenkéričko mladá,
nalěj holbu vína,
šak ti zaplatíme,
až sa navrátíme.

Šenkýřka ho léla.
děvečka ho nésla,
od zlata od striebra
ruka sa jí třásla.

Šenkérička mladá,
je-li to tvá céra,
je-li to tvá céra,
lebo služebkyňa? atd.

*) Sklepnice.